

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لمننت محمد مقیم فقیر جو رسالو

بسم الله الرحمن الرحيم

کافی اسرار و ہمارے ماں

وینے میں تہ جلال جانب حق جوشن

آرتان ذہن مان ہیست سور کنھن سان سلا

الک جلال ہیست الکی - تنھن سانشال ملان وو

قریبوں کنڈا وریھن تی - هوت اچھیا ہلان

ولینے سستی - اندم - بڑے کیرتو پلان وو

چیکا کیا لوگ گاہتری - تنھن سان ولینے پلان وو

تکلو پریں پارتی - چولا سبھاو تی چلان وو

ماند و مقیم تو رہی - وھند و کیولا و صلا

۱۲ کافی سرڪو هيار ۽ باجھ

سندي ٻرين پچار ويهي هت ڪئن مون وساري

۱۳ اينهن لهر ٿري فادر ڪير - پليل ڪيائتي پو ڪار

۱۴ جانب جتري وليم جي - سندي عشق لغار

۱۵ راتيا ڏينھان روح جي - طلب تنھن جي آڇ تار

۱۶ محبت جي ته مقیم تي مينھنئي منھار

۱۷ ڪافي ۽ ڪلهياري سا باجھ سا

۱۸ جوڳي وليته اپنھن ۽ وطن تي ساڻلي ساڻس يار

۱۹ وڃھي ويٺي پريت جو تن اندر ڪاتار

۲۰ ڪوھن وسري ڪيڙي - تن جي سار سنڀار

۲۱ موي من مقیم جو - سرھائيا سردار

کافی علم کوهیاری مابھم
حب منا من تار من کا پا جھ پوئی جلدان
آ جادو وھنیو جان م۔ قیام کیو کو کلتار
۲۔ پاں کٹون پاسی نہ کیو۔ کامل ساء قریدار
۳۔ مونکی پسند تون لینی۔ سھٹل گل ہزار
عر نالی تانء اللہ ہی۔ مقیم پیر توتی یار
کافی علم کوهیاری مابھم

آھن روز کی جھوکان جانب چول نہ جبل م۔
آ لایا یین اچی اچل سنا۔ محبت سندیلو موکان
۲۔ رنرندی اھنی رازچی۔ خبر ناھین لوکان
۳۔ ھینا یین اچی اندر م۔ یتھن سندیلو کیو لوکان
عر مقیم کینون آھن سیرتی۔ تھک دیئی ایہی لوکان

ڪافي علم ڪوهياري

پيرين پنتا ڪري اڳا ويندس خان پنهل ڌي

آ لتاثريندس لڪن کي - تنهنجونان ڌري اڳا

م هن ته ڌڪي جي ڌڪه لئون - ڌونگر پيوڌ ڌري اڳا

آ آتندس اسر ويل کي - منجهئون ذوق ڌري اڳا

آ ناخص هن ته مقيم کي - گھوٽ اتي گھري اڳا

ڪافي علم ڪوهياري ^{ما نجم}

سپن لھ تون سان ميان سورائتي جي سچ مچ

آ ويني ستي منڊ مچ - طلب تنهنجي اڳا تار ميان

آ سرڪ وارن سان پيرين - وڃي نه وجهه هوار ميان

آ لوري گھن مسين لئون - نپئين وهن تانار ميان

آ پنهنجو سر لوڻ هيت کي - دلبر ڪر نه ڌار ميان

آ ناخص هن ته مقيم لئون - ياتي ڌڻي ڀار ميان

عافي عمر ڪوهياري
 پرين جي پاڙي الا مولا اتي نشين ماري الا
 آ ويندس آهه تڙهن ڏي جن تو ساه سنڀاري الا
 تڙ جانب ڪاڙ تڙ جبل ۾ - پاپل پيو تو پو ڪاري الا
 تڙ ڏسڻ سان تڙ مقيم ڏي - نر تڙون نسل نهاري الا
 عافي عمر ڪوهياري ۽ تڙاسي
 چوڻيون موکي ڪاهيو الا ويندس خان پهل ڏي
 آ سڱت جي ڪاهيو ري هن سار به ڪريو پلو الا
 تڙ تڙان ڏينهن منهنجي روح ۾ - اڀري سور سلو الا
 تڙ رستو وٺي انهي رات جو چاه منجهارئون چلو الا
 عمر جي تڙ پيسو اوهين تڙ ڪي - جوشن منجهه چلو الا
 تڙ مقيم لڏ وري انجو - ڳولي يار چلو الا

①
ڪافي علم ڪوهياري مان

دلا سوڌيندا پير آڳوڻي ٿيڻ

آ پوءِ ٿيڻ آهي پير جي چٽيون نه ويندا اڳا

۲. ناتو هن صدين شا - پيالون نيندا اڳا

۳. داهن سئي وڌيڪيون - آري مثل ايندا اڳا

۴. مست مقيم شا ڪا هٿيون - ورت اڳي وٺيندا اڳا

ڪافي علم ڪوهياري پيرو

مونکي وڌو آهي سامري اڳا - جيجهان جوش جتن جي

آري تيان ڏينهار روح جي - ڳڻتي اڳي ڳاري اڳا

۲. اندر اداسي تنهيءَ - پيل پوئو ڪاري اڳا

۳. جوش جلايم جي وڌي - باقي وڌو ۲. ٻاري اڳا

۴. من ڏهه منهي تي آهي آسرو - ويندڙ گهٽ گهٽي هٿ ڪاري

۵. سر ٿوڙ سور سڄي جي - پيا وڃن چڱا لاو ساري اڳا

۶. پيڙاري پري - جيواري سڱه ساري اڳا

۷. ڏکي ٿي اڪن سان طلب تنهن جي ٿي تار ڪاري

۸. ست ڏيڻ آهي اهن تي - جيڪي جيڪو وڌي ڪاري اڳا

ڪافي ۱۲ ڪوهياري

۱۲ ڇڪون چوڻ ڇڏي ويا هيءَ ڦاٽي ڀرڻ هٿي

۱ گوليءَ هن تيملاءَ کي - گوڻ سان نه لڳي ويا

۲ هن جيئي منهنجي حال تي - مياست ڪون ڪري ويا

۳ ستي پئي هيس سبيج تي - سائل کي نه سڏي ويا

۴ ناقص هن ڏيڻ ڪي - محبت منجهه ماري ويا

ڪافي ۱۳ ڪوهياري

شال ڏڪهن ڏلڙي اٿري سڙي ٿو سون مه ٿو سال سڙي

۱ در ڇوڪن ڏم ڪري دل ڏاهون - رلڻ ڏسيو ڦاٽي روڻ سڙي

۲ جهڙي ٿهڙي يا پڙهي جي - منهنجي سڀل ساڻس ٿي پڙي

۳ نه ڏي ڏيڻ ڪي محبت مين خان - جانب ويا ٿس جي ڀر ڇڙي

کافی علم

جوتہ جاو ولا یا سورسھن موآیا - پچر دین جا مو یا یا سورسھن موآیا
 آریان دینھان تھن لای بی جلی تو منھن - کالھ کینان منھن شا باری بیر جنھن جو
 هوت دھن و یو تھن - ڈونگر ڈورن آیا
 دل پر دلیو جا پور پون نامانی - سار یوسر سر تھن یسھن ولید جولا کی
 دکی دھان کھری - اتھن اورن آیا
 روز انزل کھول تھن سان - منھن پچر پیو چھدی نھائی نند پھل کچر
 ماندی ہی مری تھن سورن آیا
 لوک لا آیا لای ویندس تنڈی کاهی - کند و بھر نوتی چپو ہی تہ چاهی
 تھن سچائی ساقہ پ - ہی سیر گھورن آیا
 محب ملیو آری جتھن سہ صحت تنلی - مقیم ہار تھن پچر گئی آکھن انلی
 بیرنگ بیر باری - گھایل تھارن آیا
 کافی علم جوتہ ہرود ہسہ
 ہیٹا تھانم حال منھن تھان لای دسپن لای
 آ جانبھن جڈی سان میالا - کڈھن ملندم شمال
 تو منھن پند ی صحتن نی میالا - لٹھن ویا کی سال
 آریان دینھان لای ہن سان میالا - کڈھن تھن اوصال
 ہن تھن کھول لای ہن تھن میالا - جھو ہی تو حال

کافی علم عوہیاری جھنگلو

مبت مست عیو الاسی یار سب جی
آ میخان منہی من چر۔ ہٹی ہوت ویوالا
تر سک سہی بی سا لائی۔ سورن سخت عیوالا
سراجاد و جانب جی عجم۔ جتری جت ویوالا
عمراتیان دینہان پوری عجم۔ چوری چت ویوالا
ہ ناخص تخی عشق مہر مقیم مست تیوالا

کافی علم عوہیاری

پنت ترا پیر پیرین عجم گھنٹو جوتیا اوہین علی جھلیو
آ آ صرویل جھیل ویامی عجم رات کھڑو نیون
تر ویندس رھندس کھنکی سچل کری توڑی جارتون جھین
سرو وتری لھندیون سی ہوت کی۔ صبت منجم پو جھکی دھین
تم موہی ویاتہ مقیم کی۔ سیرن منجم پو دھین

ڪافي علم جو ٻياري منگو

مبت مست عموالا سڀي ٻار سڀي جي

آخيان منهنجي من ۾ هتي هوت ويو

آسڪ سڀي تي سا لائي - سورن محنت جي وارا

تر جادو جانب جي عمر - جڙي جت وارا

تم وائين ڏيهاڻ پوري عجو - جو ٻي چت وارا

نه ناخس تنهنجي عشق ۾ مقيم مست تيو

ڪافي علم جو ٻياري

پنهنجي ٻياري ۾ ڪافي علم جو ٻياري

آئي اصرار جي پٺل ويا جي عورت ۾ ڪو ڪو ڪو

تر وڃيندس رهندس ڪنهن سڃل ڪري توڻي جارتون جيون

تم وڃي لهنديون سي هوت ڪي - هبت منهنجي ٻياري جي

تم موهي ويا ته مقيم ڪي - سڀي ۾ منهنجي ٻياري

کافی علم

ماڻه وقت پرين ايندو هئڌي خاص خبر ڏي ڪا لاري
آپريٽسٽي پارتو ٿي ٿر يون مثل منڌاري - سوليون هزار سڙا ڏي
جانب بنان جي ڀيرو جهڙي

۱۔ حب آهي منڙي گهي۔ جيڪا پنهنجي توکي وڌي
 ۲۔ ڇاڻي هئڻ وٺو ٿي۔ ڳڻتي، اهي ۽ ٻيو وٺو ٿي
 ۳۔ ماڻهڪاڻا اچي مٽي ڪري۔ ساعت هتي ٻيو ٺاڪري
 ۴۔ ورت آهي عاوت ڪري۔ نيت اهي ۽ منجهه ٻيو ڪري
 ۵۔ هنڌ مقرر ٿي آڻي هلي۔ پير چهي تنهنجا چلي
 ۶۔ ڪير ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي۔ منڙ وٺي ٿي ٿي ٿي
 ۷۔ ڪافي ۱۱ جڳهه ٺاڪري
 ۸۔ ٺاڪه ٺاڪه ٺاڪه ٺاڪه ٺاڪه ٺاڪه ٺاڪه

نصیب تو بھی دے دی میان مٹو کج والا گھور دم دل گھائی
 لیکن ہر ریت لڑی شاہن دکوئی کی الا۔ نیت و نو نوائی
 آستان و تھان تو دی میان خیال اساتلی الا۔ پیریاوت پھیائی
 ستم کی لڑی شاہائی اینداہن الا۔ سون و کمر کا گھائی

کافی علم جو گہ

دل لیس دلدارو جو مون تیران مستان میان
 از لطف و مستی زنجیر نشا - قابو تیرن غنم کجوسان
 محبت قاصد کشت میر و نشا - تو تری بھی سلطان میان
 تا چشمتون مستند لیرن چرخ کا ڈلی - داتری سپون کپی قید عشق
 کحل تو مونکی کان پیش - تدمسی تیرس همیران میان
 تم لیرن مستان لالی لکھل - اندر لیرن تنی وری موتی پوتل
 غریب و الیرا ککتر اکلیل - پاسی تیرس پریشان میان

تم مست مقیم مریخی و لیر - مانو پیرین تو جیو عیو

مونکی و جو تن تری پو - وی تیرن دس قربان

کافی علم جو گہ ۲۸ - عرصیا عیو

مونکی و لالی اتم وای دیر لیر کای لالی

لکھ اندر مچیکا ککتر تی مسی دناوون سالی

تا ندر نہائی ہی جرحتری - طلب تن جی تالی

سپار سچ دجو مونکی مسدالی - خیال و لیر تان کالی

تم لیر تان دیران مست مقیم کی - جوش جلالی

سَمِ قَیْمِ اَکُو دَرِ یاری - سَمِ طَ دَیْنَد و کاد لاری
 تیان تَران لکه داری - اَکَر جَدَهَن پیر یائیند و
 کافی ^{سَم} عیان پیر و

کَدَهَن اَیْنَدین سَه ناسائین نَمائی بَی پَکِ پَی
 آ عیان تی در دَمَاز دَهون - یَی هَدَر پَی پانجون
 اَیْنَدین تون یار اَیْتا هون - او پَیون دَکَر اَکَد و یَی
 مَلِک یَی یار هَمان مَندی - ناهیمان مَوار هَک و اَندی
 یَی یان رور تی پانندی - دَهکی تی دَر دَم دَیچی

سَم جَدِی قَبول هَت اَیْنَد و - مَقیم سَر هَو تَنی تَیْنَد و
 جَدِی جادِغ سَی لاهیند و - ویند و جَدِی اَکَر مَیچی
 کافی ^{سَم} جَی

هَن مَمان جَو نَک مالک اَکَر لوتی
 آ تَو لَو سَو اَیْنَدین سَیچی تَو - تَو اَن و اَرِش و کالی و جَو
 تَو دَل تَو مَرو نَ سَیچی - تَو اَن جَانب جَو کَیالی و جَو
 سَم هَت هَت اَسَر و تَیچی و اَی - تَو کَامل کَو مَمان و جَو
 تَو مَست مَست تی تَو مَست راضی - تَو اَن لَک لَک اَیچی و جَو

کافی علم

دلیرواها می عشق چه مانده ی مثل مولی کیان
آمنتر و محبوب مشتاقا ای تو ریاستی غمناک
تو کی سوا به نگو ساء آه - پیرا بهل تنه با چیان

آمین و مونا فراق مشا - پیرا بودی را لیون ذی بمان

بر حال مونا عین کی جوان - لوری یسجد کین کی بیاف

معل مونا جیو دیو - ماسری قند جو مونا دیو

مونا منحل مونا کو دیو - جمن مشاقین خوب خوشا

مونا جیو جیو حال آه - تو کی پیرین معلوم آه

تو کی مونا جیو گما آه - بره کرا تدی بکیان

کافی علم

مونا کی تو نا نهار مرشد ناه و مولی جی

آمین و مونا جیو جیو - چشمن کی تر چمکار

آمین و مونا جیو جیو - سین کی تر سینکار

آمین و مونا جیو جیو - تو کی مونا تر دیکار

آمین و مونا جیو جیو - وانی لجان و پیار

حانی علم

۱. چنانچه مرزا و سرو سول مولاکی ملاط
 ۲. زیاده از دهان لوی میان دل نجیبی کی الا - گریه نیشین می نماید
 ۳. وین سستی لوی شیا سطل سار الا - پیچ تنهین شاکل میاید
 ۴. محبت ذیل لوی شیا من نجیبی کی الا - روح من تو سبها
 ۵. و حق مقیم لوی میان سبها سار الا نیشن تنهین شاکل میاید

حانی علم

۱. سطل یا سار پایا بستند و همین لونا جگر
 ۲. حادی همیشه خورش را کیسی الا - سبها دوست سوار
 ۳. لوی تو حادی قیامت کائنات و شاه و الا مرشد مرید حادی
 ۴. کل کلیل جان لوی شیا هوندین سدا لوی و الا سر هوندین سبها
 ۵. راز الهی لوی میان آهی قرنی الا پهلوی یا باجهار
 ۶. مست مقیم لوی شیا و مالکو تو حادی الا گوهر گهرت هزار

نحانی حکم

۱. شایسته ی خرد توئی ی پیر طهری قدس جادی بی بی حضرت خرد

۲. آملو قبل امت مولو - امام الهی بی مرثا هون

۳. فاذ کرو فی اذکر کم - چار **تر** **ح** الهی بی چتر هون

۴. ظاهر باطن رمز الهی و شا - سوزن سچن بی بی مرثا هون

۵. مست مقیم مستی دیوج - نوا کنونا ذرا طاهون

عافی حکم

۱. اسان سوا لی هون با عالی هون سار عیادت داوای هون

۲. ظاهر باطن حسن اساندا - کامل قرب کمالی هون

۳. هر جاو خیر مشرا فی - چلتدیا عجب کمالی هون

۴. رایتان فینهان رمز الهی و وچ - مست مست سوا لی هون

۵. مست مقیم مستی دیوج - واحد واصل وصالی هون

کافی علم جو حصار
مان جہاتی کا جو پاتی لٹو کر حصار یاتی

آسیو سونا فراق میں - جان کنبی جند جاتی

۴ سماجی میر کی سارو - ذکر سنی پو و ذالی

۵ دامن دلیس الفیاتی - خیال و جی تو خاطر

۶ موہر مست مقیم جی - قرب و تر جی کا کاتی

کافی علم جو حصار

۷ ریت دینہان مان روز دشتی اعلیٰ حسن عجیب جو

۸ طاهر باطن و چر سینی - کامل قرب قریب جو

۹ رہن جہنمی بر فی اہی - رائی نا نہیں ضرور نصیب جو

۱۰ حاکم حکمت جو آشائ مالک - دارا و در در مرین جو

۱۱ مست مقیم در دم ہادی - ضامن اہی ضعیف جو

کافي علم سہي

پول نہ پيو ڪو پيا ٻڪارو ڇاڏي اهي ٿون ڇا نجان ؟
 آڀري ٺهيا نجر پار سڄي ٿي - صورت وڃي نجا نجان ؟
 ظاهر باطن حق اهوئي - وائي ٻي نڪا واسر جان ؟
 ته خطر اڃال و صر وجودي - ڳالهه اهي سان ڳاڙه جان ؟
 ته اندر پاهر اهي اهوئي - لعلن لڙو يا سڄان ؟
 ته مست مقيم رنڙا اهي ٿي - شڪ شهبه ٺٽون آ نجان ؟

کافي علم جڳهه صديا

جيئرو کي توڙا ياري ٻيڙ چيڻ ٿئي باري
 آئينهن جو ٺوڪا ٺوڪا ٺي ميا ٿئي ٿي توکا ڪا ٺاين توڪاري
 آهه مڪاين ٺوڪي ميا ٿي ٿي اڃا ٿي ٿي ٿي ٿي جاڙي
 فقير مڃي ٺوڪي ميا ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي جاڙي
 مست مقيم ٺوڪي ميا ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي جاڙي

کافي علم پر پختہ ہر وہ عالم

حسن خضرا بے دین ہی ان شا اچھی جو شہر و دیو جی درشن شا
 حسن ملوں جو جوت و نٹا اے فحش۔ ہی تھیں تی جیت ہندین ہی غنن سان
 حسن جی جیالت۔ دس اے اچھ۔ تہی یو و عالت۔ اھی موسخن سان
 پیائی پوتر سان کچ پور یارک۔ و بچر دیو بجاری۔ تون گوہر گلن سان
 موی من مقیم جو۔ دیو یار جو۔ جاگیر جوش جی جو۔ چشن جی چشن سان

کافی علم کنیات

کڈان وٹ یار تہی گھر آیا کڈان وٹ مرنین مریج مریج آیا
 آکڈان وٹ جائیڈیکار چلوو۔ کڈان وٹ گھر اسیانی اولو
 کڈان وٹ پنج گھیس سپ یولو۔ کڈان وٹ نیٹین نظر آیا
 کڈان وٹ ذات صفات کائی۔ کڈان وٹ پولر کی تر پیائی
 کڈان وٹ وحدت کر بندہ اوای۔ کڈان وٹ بیکہ بنان گھر آیا
 کڈان وٹ سہل سائین آیا۔ کڈان وٹ گھر ٹکھٹ مکہ لکھا
 کڈان وٹ پیو مرن سا کی پایا۔ کڈان وٹ بار بار کیر آیا
 کڈان وٹ ہار میگا رکھیندا کڈان وٹ تارین نال لتیندا
 کڈان وٹ راجیو دی گونا مہیندا۔ کڈان وٹ خاک بنی دہر آیا
 کڈان وٹ محبت منجم مجازی۔ کڈان وٹ کوچ جی اتی کھانی
 کڈان وٹ مارن اھی و پکھانی۔ کڈان وٹ والکزی بنکھر آیا
 کڈان وٹ مست مقیم قیوئی۔ کڈان وٹ مچھن آیا سوئی
 کڈان وٹ جادو کاپس جوئی۔ کڈان وٹ سیکر سیکر آیا

ڪافي ۲۹

رات رهي چڙهائي جي پوءِ اٿه ڇوڙا

۱ دل ۾ درد فراق جا - اُلاعرش اڏاڻا

۲ توري يا هن ته جهان ۾ - عفتن سان هندي ماڻا

۳ جا ڪو جدايُ توڙي - ڪا ڪنڊا ڪو ماڻا

۴ مست مٽير جا سڪ تنهنجي ۾ - سنڌ تيا آهن ساڻا

ڪافي ۳۰ عرصي ۾ سڀ ڏي ڏرو

۱ ڪنهن ۾ هي مون ماڻو - سور مون کي سڀاڻو

۲ راتيان ڏينهن خيال اهوئي - حب نڪري ماڻو

۳ اندر اداسي منهنجو آهي - وڃي ٻڙ جو پاڻو

۴ اڪثر تي ٿو منڊ بڪارجي - ڦوڪ ڦٽو سڀ لاڻو

۵ مست مٽير وٽس اُنهي تي - دويءَ تائي ڪو دالو

ڪافي ۳۱ عرصي ۾ سڀ ڏي ڏرو

۱ دل ٽوٽي جهڙي پاتھ - ذوق نڀاڻه ذاتي آهي

۲ انور ڀنڀار و آهي سويارو - قرب و هائي ڪافي آهي

۳ ڦٽل ڦاٽي عشق پائي - چولي چٽڪ چوڻي آهي

تم یی بد پتھر لایو (۵۵) جان بخشی چند چاتی آتی

تم بیانی واری یول پلٹ کون - ساری صاف حیاتی آتی
تم مست مقبر کی را تیان دینھان - لنو سچن تولائی آتی
حکایتی (۵۶) غم مری صبر پرور

نور تیانر طار - اظہار دل بردا

آ نور تون نور حقانی آیا - روح تنجین وچ من تیر بچایا
را نہ کلیا مری ویدا

تم نور تون آتی اچ ڈادی دیکالی - بعد گیاتی قریب کمالی
پوش رہیا پس ویدا

تم مست مقبر ہر ہا ہادی - ضرب حینی تون واحد لادی
خوف گیا و شیدا

حکایتی (۵۷) عرصہ صبر پرور

اندرا کاسی آتی - جیچ پنہل دیو عادی
آوند واتب وندرجی - لوک لگا پا لاهی
ہر ہا تیر کی تیر تھو تیر - پوہ پلٹ پاتی
تم را تیان دینھان - روح منھدی - ساہ سچن ڈی ساہی

مست مقبر ہر ہا تیری - جیل جھاگر چاہی

کافی

هسته و ده لوی مو نیک اهل کیدو ای

آستاد و سوار سبک جو ز آبی یار یار غنچه - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای

کافی

چون می آید بهاری بی یو گلزار دینا ای - گلزار خوشی ساری تیر فدا می یمن آید
آید چون چمن چمن لایق - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای

کافی

موتار دید ما ای پیا را کز تر تو کی واجب - نماز و دی بدین نماز تو کی واجب
آندازد رات دین تو کی طلب تو کی حاجی - معاشی و کی سدا سدا سدا سدا سدا سدا
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای
تو کجای تو جان تو جعفر و - پیرت کجای تو کجای تو - پیکار تو بر اندر غنچه چهل جبار لوی ای

دست یمن سوختیم یار آفرین و تبر
آ جانم جو بگ آید سوختن کردی در عین - ازلی حیدر ایو نر نشون آید نور
تم سوختن تنهون اشراف - کماله حیدر تو حق تعالی - سوختن تو قدرتی - تنهون پرور در سوختن
سوختن تو حق تعالی - حسن تنهون حیدر ایو - کماله ایا حق تعالی - خیال و یو سوختن

عافی علم

تجرب حسی و علم و طو حال دسی در آن بین تا عامل حسی
آدر استند رطوس تو نگر خوریا تو هانی هک نظر - تحت حسی و چپ پیا برین
هستی حورن نری آری

عالم عابد تو تری هین - بی قرب تو هانی سان کین پچین
دسی تنگی تو ادا جوش اچن - جانم ایون توین سوختن دسی
تم جوت تو تنهون منون منا - قرب حقیقی مد پیا دسی
عشق سند اتن الا دنا - یو و مهر مری آری تنگی و دسی
حورن پری سلام کیا - جن ملک انسان کیا

پیا جیش حیوان هرا - لوتر کیا لونا لاکا پا توکی دسی
حقیق جهر تووت سمپ - عینی اچن تا جامر بین
راه و فی اچن فیض هست - عشق حقیقی مد و پیا دسی

یا موندنی تو ای موندکیان سینگار

آزوق دانی بر منای آید و یار هر - قریب یاتی منو چای بدی تو بهما

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

ست نین لایم قریب سینی اتم ای پین قریب منم چان چاتم پیچ پاتم - خرب تو خرم

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

کافی علم جرب

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

آه سوسه های و و چای یی وصل دلداری و عواید دلداری - نین نین نین

چہ چہ چہ چہ چہ کلد اسرائائی - پیس و پورن جان بلبل چائی
 ہر نگارنگ گلستا گلستا گلستا - پتنگ تنہ تی دین ڈولستا
 سندیا پر حیت ملین کا واڈائی

تم نہا پر حفظا مروتا دیکھو کایو - پتھر پتھر چہ تنہ سائل سائل
 ولن راس سرہا عاشق سدائی

تہا میل جو رالیو گلاب بجایا - سو جہ منڈائی وئی سینکا رلیا
 تانگہ فقہہ دی کل کا کلائی

مہ سقیم کلن تی مست مرالی - چلی چاہ سون تو ہر مہ چائی
 بہیل عشق اچھو کیتہ سر عطائی

کافی علم

ملہ مری اجرو کلا شال ڈسار - ڈونگہ دوری نیلن مری پیرن پسان

آبائی پتہ پتہ جو - ملاوئی مری رتھی مرسان

تو بونہ بونہ روتی - ولن تنہی موندہ وسان

تہا آکھی اخیر متیری - چاہ سنجھا روتی ہون وسان چسان

۱۰ فصل فی مکین سیوانی - لا تقام ما فی الام

۳۰ یکتا ایاتری عشق من کون۔ تازو کان طعام

ذوق و این کی دسی دهن تار خودی عین پها خام

۵. غافل آهن بخراش کون۔ سنجیم صبر شام

۶۔ کمال غیبت علیٰ اصل اخذ کی۔ کامرہ امی کی کام

7. مستقیم کی امتیاز و تہذیب - فیصل بیاضی جام

کافی علم و حکم

تبرہ پنہلجی قابو کی تھا۔ اینداسل نیند امی، نال تمانی

آیت علی شاهیم بیاری - عیقل خدی و یا مت هدی و یا - هر چند اشل اصاعیس حالی

کے تہذیب و ادب کے لیے جو کچھ کرنا چاہیے اس کے لیے

دل کی خبر اور ایسا دینا - عشق تھی - خیانت تھی - سنا لی تھی وہاں سدا لی

کتابت شد و در کتابخانه عمومی مسجد اعظم کربلا محفوظ گردید

ڪافي ۴۵

سرها ٿيا اتر سير جتي ڀر ڀرين پاڻ ڀريو ورو
 ۱. اچن سڻائي وڙهڪي ميا لا - گهٽ گناهيا ٿون گهيرو ورو
 ۲. تو سڀي تنهن تي وڙهڪي ميا لا - تنهن چڱي ويا ٿيو ورو
 ۳. نظر ڪيا ٿو ڏني وڙهڪي ميا لا - شا ڀي هيا ڀي شيرو ورو
 ۴. راتيان ڏينھان تي وڙهڪي ميا لا - هيٺي ڀي هيرو ورو

ڪافي ۴۶

درد مون کي داغ ڪيا سھڻ تنهنجي وڙهڪي ميا لا
 ۱. راتيان ڏينھان تات تنهنجي - ڀي نه اٿس ڪبات ڪنهن جي
 ڪوئي گڏ ٿي ٿي تنهنجي - پليل آهي سو پور
 ۲. ڀلي ملن جو شوق آيو - راتيان ڏينھان اهو ذوق آيو
 ۳. محبت اچا سو جو آيو - نوري نظر تنهنجي نور
 ۴. انهي ڀي ٿيو رايو اهو - پيچ ڀرين تو سان پيو
 ۵. تنهن ڀي ٿيو سٺ ٿيو - گھريل تنهنجي سر گھرو

کافی ۴۴

ظاہر ہے تون ذات ظہور۔۔۔ داشتی افکار میان

آنکھن ہر نعر و حرارت ناگہا۔ ہا و ملاقات مشق جاگھاٹھا۔ طلب کی نظر برینا
تو حاضر تی تو غفر خائی۔ لگا پایا چندوی جالائی۔ سو رفتی حسرتاں میان

تو میر کی سہجہ نہ بریں جانی۔ عینتی تھی دس دم کی جانی۔ الف آہن اسرار میں
تو مست تیرے لہا اھوئی۔ چوئی اندر بونی سوئی۔ سبھی خیال خرماد میان

کافی ۴۵

میں ہوں کافر عشق گریز کی مسلمہ پیورہ در تھکھون

چو تر سجدہ مند جالون۔۔۔ ساندی بر منہ نہ سہتی ہوں

دھرویا جالون اس کی جی۔۔۔ جیت ویا ایکون آپ و سرتی ہوں

جیت کوی دعوا میں کی والی۔ جیتا کھل وچ جترتی ہوں

ترہی معان ملکہ ماہا۔۔۔ کبیا اسکون کھتی ہوں

تو کی لگا کی دوا پر جالون۔۔۔ کار نہ پی پور کسرتی ہوں

مع دول کی ست عنایا۔۔۔ چارٹرہ انھیں وچ چترتی ہوں

ست متیم پستی دیوچ۔۔۔ حال دستی را پنتیمون

داسی داسی خیال صبتہ۔۔۔ ہی خود باب سو پترتی ہوں

کافی نظم عوماری

سامیہ النولائی ویا - میٹھی عین بدائی ویا

آئی آتی رات کی - جوگی کین جگہائی ویا

خوش تیار شام کی ہوتی - دت سورپ سارہ بٹائی ویا

سراقیان دیندن سرور غنی - طلبہ جی تار و جانی ویا

مائی سمان دل موہی تھیم جی - سیدنی سرور سرائی ویا

کافی نظم کسیت

مندرہ مسلمان - اہل عشق ہوا اماں

مندی شیمی سمانہم نہ سانجو - سپ غن کی سمان

عشق ملاقت قرب انسانجو - خلق پوری تو خام

پیرت جو پیالہ پیرت پیا پیر - طلبہ رہی طعام

سنت مہیم کی ہر دم حاوی - پیدل پیر کا پیغام

کافي لک ماڻھ

عشق جذبي سيرايم کافر نام سدايم - پير پت پير پاييم
 آراء عشق جي مرشد بیکاري - تنهن مون پيتري سدي جي سامان
 سن شريعت شان - گل پا نا جيان جگام
 تم عشق جو شعلو من جو پير و - حياء عقل مون کي و پير صيب
 و رن جو دھان - سولي تي سير چتا ھاييم
 تم عشق سا تي ڪاهي آيو - گھر نيشن جي دل تي ڪھايو
 جبل مار و ڇوکان - باق انهي سان ھڪدم پاريم
 تم مست مقيم و حڪم وائي - عشق پتر ھايو باب خداي
 ڪفر لکوا سلام - ھر جاءِ حق سڀيا ٿو

کافي لک پڇا ٿي

ھير تبجي ڪيو حال ھيلو - غم خوار تنھني چا صلاح
 پا ھم ڪر موني تي ڪوٺا راضي - ماخذ ار تنھني چا صلاح

تم رہا تو۔ تھی مائدہ شمیم تو لی اسد۔ اسما
عجیب ہاں پیریا موڈی تجب معشوق ما مہین ما

کافی علم سون

عاشق اچیں بی ہن عشق پر دست بھنچوں وکثریا ودا

آ مر وں سنوئی سیدال پیر۔ بی توں اچیں ہوگی ادا

بہر کی کئی مسد صورت ملوں۔ گوہر کئی خوریا کھما

آ مشقت سنوئی ہن کوئی کی۔ خوف غنچہ کئی کیا و

بہر توں خورہ جرمین شا۔ ما بھیا اقی سہن نہ شا

تم خطر کھائی ہن خیال پر۔ ہکل کئی قنکی ہنا

ظاہر بالہن کڈ ذات شا۔ ہر ہر ایجو ہو کو خلا

تم مست معین ہن موج شا۔ ہو کی کڈ قن پی نہ ہدا

سیر کی سیر کی ایجو۔ قریب توں پی کوئل کڈا

پلی آئین پلی آئین تو ذب منارو

آمرشد پیارا نور نیارا - چاکر هی تون چائین وو

۴ آسریا توها نی هی سائل سدا - گوی هی گدا آئین وو

۵ اندر اداسی منور سدا - لنتوری تون خاکا لائین وو

۶ مست مقیم جرم من اهری - ثبت پر چائین وو

حانی علم

سپین کی پیاریان - نینهن نغوشی آهیان

۱ پیرین سندی پامی - خاک گن کی لایان

۲ دینن د سارو قلم - سور سان گدا مریان

۳ درون مایامون آهیان - هیو حال تی شایان

۴ رتبان دیوان روح - ثبت پر مچایان

۵ سید سیدی سک - رینی نیو وهایان

۶ نیستی میدانی - آلا عشق اذریان

۱- سوز پياهي جر ساهه - گن بد ياتي گايان

۲- ملي موت پند ڏي - پو پيرين گلهر ون پايان

۳- مقيم عشق اهي مٿون - لکه ڀلايون تي پايان

ڪافي محکم هرگز برود

۴- لکيان تيزي يار - گيتا عيني هنار هنار

۵- نظر قسادي عيني قاسايا - چشمر سندی چڪار

۶- من ته مسافر تي نيا جادو گياو - ال - جلوه گري جنسار

۷- من ته نمائي تي ڪياسدا - ال - سيف سيني سترڪار

۸- حسن تساد الوي نيا جهن ته ڏوڙ - اتي بيهه ڪري پلڪا

۹- مست شير وٽ وي نيا ذوق تهن م - ال - چير يون کن چير

ڪافي محکم برود هرگز

۱۰- پونان ڏيڻ جهون وس وسن عاشقن جي خيال تي

۱۱- محبت جي بيدان ۾ سورة سانگه ڏرکن ڏرکن

۱۲- مرنو قبل مري چئن تار - رانز مرندي تي رسن رسن

۱۳- مقيم چيڪي محبت موهيا - سوز پيرين تاپسين پيسن

کافی علم

تلاوہ جو شہ جلال جانب ہی کی یہ زحیفہ کی یہ پچا روت

اصغر دین مسعود دیکھائی گئی تھی تو سوائے کچھ کتاب نیام نہ ہو تھی

خوشنود دین باغ لہار پیر عتیٰ ہی تو رہا پایا دب در کمال کرب مراد

ابن تہانی سادہ فی سادہ لہو بہ مہینہ تقنی کو بال بال عبر سورہ شام کم ہی سادہ

مت مسم لکھو تہانی الیٰ ہ سجود کرب تو تو کیا سنائی دلائی وہ تو کرب نہ تھی

کافی علم

تلاوہ جو پرین اوت آہین بول و بول چولڈ آہین

ارامیاف ذبیحان فی وینان ہونہ تسلانی روح ہی کھنڈ سادہ لہو

یوڈس ویان ہونہ وینان توکی اہوئی طلب تو کھلوی سان تارا

بولدلاهي چتني ويبيان باهپ دارالا چود منجهون تون چالي

است سيمني ويبيان باله الهي كي الا چار منجهون تون چالي

عافي ملا

بنس جوگ

پند عشق جاجي جي پين سر جو ساگو سورة مستن

آجيت سني ميدانم عاشق اي چوشون جلي

روصت واري سوات پ گورهي گوليون کتن

سرا تباد وينهاري ناله ولسه جوگي اهي تن کين کنا

سنگ سور پر سرها سدا غير سندا يون کوشون کتن

اکه يون سدا فقار سدا بيخوب بشي يون تون وينا

نه جو وساري سويا کي بهاتي پائي جانب دشت

پشت مقيم ني وديان رنر سچائي الاء غير چنيد نيو غاڊ پ

ڪافي علم ۱۲ بروني جوگ

آء پريٽ توڻا آء ٽوڻه توڻي ڏيند تيا لا

آر اٿيان ڏيندني وديان تانم ايٿاين الاء توڻي اي ڏوسرا

مڙل منجهڙي ڪي ني وديان درد منجهڙي پڻ الاء گهور ڳم ڪوڪاء

سڙي پنهنجي وديان عيان رهائي الاء خان ايپ ٽوڻ ڪاء

عم ملو ڪاڻ ني وديان هن عاشق ڪي الاء طلب ڏنو ڪاڻ تاء

۵۰ مت مقيم ڪي ني وديان جاڙي تاري الاء سٺا ايپ ٽوڻ پنهنجي

ڪافي علم ۱۳ جوگ

۵۱ اي پريٽ مل جاني سچي منجهڙي سچي

۱. لعل لعل وین لعلی : سر کی سرخیں ہر وقت

محبت پہم لیلی : بہت لالہ پریشانی

۲. سگدہ کی سار لوب لالی : بیل تو کارہنہ لالی

ست کی خیال کیو سالی : بڑی لالہ عاہلہ

۳. مقیم مذہب و شہب مائی : طلب بردہ یار ایتھین مائی

معالن حب و شہب مائی : وسایع و شہب ویرانی

خانی ۱۵ پرانی

۴. حسن و کمال جو پیارا : ملا لعلی تو سارا

زلف کراٹن لعلی : زلف کراٹن تاج لعلی

۵. بی بی بشیر بالی : ناکھٹن تاج لعلی

ڪافي ۱۱

مدي گهرائڻ مال - آهياڻ سڀ سوالي - يا

طلب اندر جڙهه تاتو ٿوڻ کوليچ - پياڻي وارا ٻول ٿوڻ ٻوڻا جو

بيحد هلا ٻه ڪاڻ .

ٽه ڪامل ڪيو ٿوڻ قهر ڪيو - نيشن هٿاڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

عشق ڪيو ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٻاڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - پياڻي ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ڪافي ۱۲

جانب ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - لائي ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - پياڻي ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ - ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ ٿوڻ

کافی ۹۵۰ ایکڑ

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۔ میان مال متداولہ تم کب تک رہے: سپریم کورٹ نے فیصلہ دیا کہ

جاءتني اعراسي من

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

حلفت بحدوثه ابی : خانی خرمی

مت مقيم كرم خيال خامو : بنان عشق اي پير و نش فر پاسو

وہابیہ صوفیہ = وٹا وٹا کر

عافی علم ۹۱ پیروی محترم پریت

ہمارے سنگھاروں کی ساری رقم راتے ساری عقل خوش ویترو میر و بھی ہمارے

۱۔ پورے منہ سے پھینکی جان = کیاں تیرے زکریا جان -

نشین نیٹھن لہ جان = گپکپک بچل جو ہاری

۲۔ جہاں تیرے آجیاں = وہیں تیرے جانجایاں

پرتے پل لایاں پاریاں = وسائی مونا واری

۳۔ دلبر دیس نہ پ = ڈسان شال مہمن پ

زادی طلب نہ پ = رتھ نہ گھوٹ گھاری

۴۔ مہم مست تیرو = جھڑپ جان جھڑو

پانی لعل لیرو = دل پیم ڈیکاری

کافی علم ۹۲ جھنگلو

نامنہ اور مہم مارن ڈی مہم ل ڈی میان مہم ل

(5)

١٠ ڪاهه ڦٽا ٿيون ڏاڏيون ڪلهن ڀرڻ
ڦوڳن مڃين ڦڙا ڇاريون
ڇاڪا اٿس ڀر ٿي جا چير

ٿر بوندان برهه اٿي روز وسايون
هي ڏسين ٿا هي وڃن وايون
وسري (هي تنهنجون ماريون

ٿر ڦٽيا لڦٽان ٺٽي مون ٿر ڇاڻا
ڪا ٿڻ اسانجو ٿلڻ ٿي لاڻا

طاهر تنهنجي ڪون ڳن ٿيندڙ ٿي

ٿر هٿ پٿريون ڪين وڻ ٿا
مهڻا مارن جا ماڻهي مارن ٿا
ڇا ٿر چوندڙا هي وارث وڃن

٥ مسٽ مقيم چوي طالب ٿيا يو
گهڻو مارن جي گهڻو گهڻو
نيٺ وهن ٿا ٿيندڙ ٿين

نه لاف نام میده یار دوزخ وکیل نال جوتند و قسم پیر و دوزخ

حکایت این چرخ جوتی آری مرد اوئی مرد و اقسام پیر و دوزخ

ابره و قنار و اجری و یکی سیرک و هن میر و اقسام پیر و دوزخ

نیل لوانیل لوزریل میل روشن هن چو و اقسام پیر و دوزخ

نقد نیشانی آبی حقانی چایات کوی پیر و اقسام پیر و دوزخ

آبیون تنها ندی لعل عیای چرخ چرخ تنهن و اقسام پیر و دوزخ

مست مقیم کی وائی اهان جویانی تاب قمر اقسام پیر و دوزخ

وفا دلبوسه من مرصعا هو نال اسان دی به نام بی

ابره و تمام عشرت اهی چشم دلبو چولو بی

حسن نساذه و بیخود موهیا لعل لپاز صی کولوبی

مقیم نهان نوزک تیدا و آب وصل دی مولوبی

احرمین عیب سچ دی گهورا جیتی تنهن گدایا سن پاپایا

حسن تنهان دایا ناکون شمس قصر شرمایا سن پاپایا

حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ

مستقیم شود و با این روش ثابت می شود که

ایہا و بیہیہ یامہدیان حلیان

وینا مال من موصیہ انساں

بدو سیف شن مستشاره اوید بدو سیف شن مستشاره اوید

چند روز بعد که از آنجا بازگشتیم

گل گریز پوری توپ ناری

مستحق شرف و درایت و بی

وہاں مذکور کتب میں شامل ہے کہ صاحب کتب کے متعلقہ دستاویزات

سوال نمبر ۱۱: مالی قسماں کی مثالیں دیں۔

التصديق بمؤي كونه تحت غيب سينكايه قمره

تسليم عن خيال خدايي طليعتي دل تاريک آسرخدايي

سیدہ ام حبیبہؓ کے بارے میں یہ ہے

اول بخود قيه جو کتا مره لائی مواند هم حداث

لا ينفرد فيه جوتيتا بده لاي بيوانه م حاليه

چشم و لعل و لب و زلف و خنده
ایده و سوز و ایوانی قسم حقانی

نقش نازک و نیک و لای
بر لب بیشتر و بیشتر استانی قسم حقانی

نور لب و نور چاکلند
بدی قمر و یابی قسم حقانی

لب سحر و امل چارنگو
چاغب آبیرو و چایانی قسم حقانی

مویه و مژگین و ماه اضرب
جوشین و زهره بانی قسم حقانی

ناله و ناله و سحر و دی
جوشین و زهره بانی قسم حقانی

کاف و ماس و حنادند
بانی و زهره بانی قسم حقانی

کافی ناند و بیشتر و ننگ
ماری و زهره بانی قسم حقانی

چشم و لعل و لب و زلف و خنده
ایده و سوز و ایوانی قسم حقانی

لب سحر و امل چارنگو
چاغب آبیرو و چایانی قسم حقانی

نور لب و نور چاکلند
بدی قمر و یابی قسم حقانی

مویه و مژگین و ماه اضرب
جوشین و زهره بانی قسم حقانی

جوشین و زهره بانی
ماری و زهره بانی قسم حقانی

جود لون چا پايو جوش نهستن جي جيتوڻي

۱۱ هڪسور پوسڪ نئون وحدت جي وائي

چوٿون پلڻ چاهئون ڪرڻ وسان وڌائي

پنهنجي پاي پنهل سان پرتلون پڪائي

پهرتون چيئر ٺاهڻو مستون سڏائي

انئون اٿڻ اڪيرون جوڳي جي جدائي

نالون منڊ ٺاهڻ ڪا ڏهون ڏوٽر ڏکائي

يارهون سان يوتڙي جي ڪٿي رهي رهڻي مائي

ٻارهون پاڻ پورو مڻ

چوڏهون چاڪ جگر جي تيرن توڪل ٽڪرائي

گهايل هي ڪهڙي پنڌهون پور پنهل جو

سورهون سويل تي اتم مقيم مولا تي

انارهنون ته اتي هي سترهون سوان تي

چوٿين تائي لوائي جو ڪنهن تائي لوائي

اٺهون اٺي ڪٿي ويهڻو ملي وڃاڻي

مے بہت سسکی تھی من لائق جویان کے

پھر نہ رات پختہ کھری ڈاکھا ایسی ڈیر

پھل مینا کون پاٹ سان قند کھری جی نہیں

پانڈی ہوئی پوٹتی پو پان کھری پھر

تھک نفع ساری سیر ہو سنبھلی ست شریا

پتہ رات باوچل ڈب کھامٹ ملی کھی

اچھے پیاہیں اوچتا خطر اخیال کھی

دلی زلاسا دل کی پکٹی نہیں پھی

وہیافست لہ ڈھرنی پھی کی دکیم

۳۱ غیب رات گھری تاق سرور سحر

لی ما بھی لے ڈا سا بھی لیا اور سونے کے تختہ پر

کھری بات ملی ذات پر تو تیرے پھل ہے

لقد ترون اني قد تعجب اليكم من امره يكون

جوتیف مرا تہ پھر کی ہر کیو ہر ان

فِي سَكَنِي كَمَا سَأَلَ بِهَوْنٍ إِذَا حَيَّرَ

ہمکھی تھو مہمان بہ پیرت کئی پریشان

محبت جو منجات توہم پریشانی توہمات وہی

پنجین عمارت پریت جو پائی جا پسو دیور

کھنڈ تسمائی کین کی ہی تسمائی

اشیئے رات آت سافا لی سافا سافا

بانب مہی جوت ہوتا ہے وہی

میرا کب تہ بابل جان قیریون لی قری

بہت دیر پہلے ستان کی مری ڈوگر

4 نائیت رات تیار ہوت کیا ہی آری بکر اللہ

ڈوگر مچھوٹ کی کی رہبر ذبیحہ

بھل پارہ مہی جوت ہوتا ہے سارے آو ساہ

رٹ عجائز واہ کی مانی ہی تہ مہی جوت

5 آدھین رات ڈوگر کی ڈوگر ڈوگر

مہی جوت ہوت کی تو قتل قابیل

وہ ویاہیت اختیار کر کے کئی شے کر لیا۔

ہائی صبح سنیا روٹو سات تہ پنہلو سستی

یارھین رات یار ڈی ہی چھکھا علی

ڈیر بہ ویاہیں نکری چڈ گوت گلی

ڈسی برالوٹ برن جون ہی پوٹو کین دی

ہائی جولی کھن نہ جلی وٹ برندی برعوض

پارھین رات بر وچ ڈی علی پوہیت بند کری

ڈیر بہ ویاہیں نکری تی گلی نہ منہم گری

سامری ہوت پنہل کی تی محبت لڈ مری

ہائی ونگر پہچ پری بنان ساتی چٹائی سستی

دوت وياهيڻ اچي ٿو ڪا شئي ٿوري ۽

هائي صبح سهارو ٿو سائڻ ته پنهنجو سڀئي

يار هيٺ رات پار ٿي ٿو ڇڏي هلي

ڌيري نه وياهيڻ نڪري ڇڏي ڳوٺ ڳوٺي

ڌسي ٻيلا ڏي ٻيٽ جون ٿي ٻوٽي ڪي وٺي

هائي ٻولي ڪنهن نه ٻولي وٺي ٻي ٻولي ٻي ٻولي

پاڇيٽ رات ٻيڙي ڏي هلي پو هيت ٻيڙي

ڌيئراهيڻ نڪري ٿي ڳوٺي ٻيڙي ڳوٺي

سارو ٻوٽو پنهنجي ٿي محبت لاءِ مري

هائي ڌو ڌو ٻيڙي ٻيڙي ٻيڙي ٻيڙي

انارہین رات انی کری جنو جیائے ۔

تو بیان ہوتا پنہل ذیہ جھڑکین جھڑکین

پہچ ڈوگر زوروت کسے مٹانے خاص

ساجھٹ جیہ سائے ڈوگر زوروت کون

الوہین رات عشق من کھڑکین سائی الہو

تہ موت خدا پیہ جاتی دلبر پتہ راتھون

ڈسی پیر پنہل جا جاتی خامیہ موت

حت اچھل جوت آھوت شل پون پون کھڑکین

وہین رات وصال جو جھڑکے زوروت شوقاھر

پیر پون جوی پائی کی مٹان کھڑکے تین کالہ

تو وقت کافی قیمت کے قریب پہنچ گیا

کانگل پیچ قریب کی سٹھن ہے سارو

شی باجم بالی ت کیو سیٹ سنیارو

اوکاگیر گھٹوٹ جاتی مردجم کیو مارو

اٹ مسٹ پیچ کی ہٹا، میٹھن سندو نرو

وعدت ہو دارو واد لک وجرہ وقت

کانگل وچ قریب تو ہے جاگا لک

تہ لب مد پیچ ہاٹ پ ہاٹ جیگا تو کی وئی

ہن کمیٹ کے چالوٹ کیوں بیو ورس مرین شری

ہاٹ لکری لو آرن ہجر موت نہ جیگا مہنی باب

مجلس صوفیہ میں شوق شہنشاہ شاعر

صافیٰ غیب سان ماضی کے لئے ہمارے دل کی پہچان

ایک دھندلے شہر میں اتنی کڑی جان و جان کی خبر

تو نہ داند دلیں جو توئی واپس ملے مجمع و مجمع

صاحب سہیلیں و مجمع یہ کام دکھائے کھر

حالی ہو گئے تھے ایک ہر گشت و گشت و گشت و گشت

پاؤں میں لہر ہر مجمع جاہل کی دل یہ پیانہ دلی

تو نہ داند دلیں جو توئی واپس ملے مجمع و مجمع

انہوں نے لکھا مجمع توئی قریب ساں قلیل

صافیٰ غیب سان ماضی کے لئے ہمارے دل کی پہچان

جو مسنم ہن سائل کون کر پور گلب نہ پرک

جو واحد گلب کووڑ کیوس ہو گیل عین گری

جانب ہن جذبی ہو مصنف و دنیٰ حبشہ

سو پرین عکون پری کئن تا کر یو سپرین

لا کائنات چبع قریب یاحیٰ ما حقیقت

ما تیان قنیفان روح کی ہو ناخلف ہی کی جمیعت

التم اسرف ایٹاھین کرو احد و میلست

معرفہ عیب اپارائی ہوئی حد بدیعت

نکر گھرانہ و مزید بز مانی جو فکرو احیٰ طالب ترقیت

و کس عین فقیر کی و کس فائق غفلت

دلبر درس دئي کي مينه جي جاء منو کي

ڪانگل وڃ قريب دي جلد تون جاني

عجيزا عشق تون تهنجا ڪيم ڳيٽ هي ڳان

درس خوش آهيان دل ۾ هان دلبر تون وائي

حائق حقان کي مبلو ڪيم مقيم سان =

ڪانگل وڃ قريب دي پانتي کي پيغام

درس پيدا ٿو دلبر دلبر تنهنجو دام =

صدا ٿي سک سوٽر هو ڪيو طلب نه مري طمع

مير مڪي جا ڄام ڪر ميلو مست مقيم هان =

کامنگل وچ قریب ذی پرگاہ کجوان پرستی

چہ محبت جی میان پر پیو مقیم دیکھ -

کٹ لوف بار بد کار جا کامل کج نہ کپی

دلبر پات اچ کئی کج میلومت مقیم سان

کامنگل وچ قریب ذی روہن موند تہ رومی

تہ وناہم ذات و جو ذی چارہبر رانہ تہ رومی

کامل هن کم ذات کند و قرہون کین کسی

مالی پریت توکی پسے کئی راہنہ سیت سی روح ام

==

بقلم سلیمان فقیر
از جہان خان سر

لا اله الا الله محمد رسول الله افوضنا بينك

كلهون چيني كل ملي دوت پنهل كي :- :- :-

داستان پورو تيو

✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽

✽ داستان مدرسه مست محمد تقيم ✽

✽ صاحب جو پورو تيو ✽

✽ تاريخ ۲۳ ذوالحج ۱۳۱۴ ✽

تحت نشد

✽

✽

✽

✽

✽

✽

بقلم سليمان فتير

امام جهان خان بکتر